

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.634/2020/7.

A tanács tagjai: Tóth Kincső a tanács elnöke
. Szilas Judit előadó bíró
. Böggös Fruzsina bíró

A felperes: Felperes
(cím)

A felperes képviselője: Fekete Krisztián ügyvéd
(cím)

Az alperes: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság
(1117 Budapest, Budafoki út 60.)

Az alperes képviselője: Konyhás Szilvia kamarai jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügy
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes
A felülvizgálni kért jogerős határozat: övárosi Törvényszék
47.K.701.933/2020/7. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Törvényszék 47.K.701.933/2020/7. számú ítéletét hatályában fenntartja;

- kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A szír állampolgár felperes 2014. június 21. napján érkezett Magyarországra kereső tevékenység folytatása céljából. Jelenleg a 000627221 számú, 2022. március 31. napjáig érvényes jövedelemszerző célú tartózkodási engedéllyel rendelkezik.
- [2] A felperes 2018. október 18. napján nemzeti letelepedési engedély iránti kérelmet nyújtott be. Az elsőfokú hatóság a kérelmet 2019. július 4. napján kelt 106-1-8787/6/2019-L. számú határozatával elutasította arra hivatkozással, hogy az nem felel meg a harmadik országbeli állampolgárok

beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 33. § (1) bekezdés a)-b) pontjában, a 35. § (1), (1a) és (2) bekezdésében, valamint a törvény végrehajtására kiadott 114/2007. (V. 24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 29. § (5), (7) bekezdésében és 103. § (6)-(7) bekezdésében foglaltaknak, mert a kérelem benyújtását megelőző három évben a felperes külföldi tartózkodásának összidőtartama a 270 napot meghaladta melynek érdemi, méltányolható indokát nem adta, a magyarországi megélhetése és az egészségügyi ellátásának költségei nem biztosítottak, továbbá nem állapítható meg, hogy a letelepedése Magyarország érdekével összhangban áll.

- [3] A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes 2019. október 15. napján kelt 106-L-25988/8/2019. számú határozatával az elsőfokú hatóság határozatát helybenhagyta. Indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú hatóságnak a Harmtv. 35. § (1) bekezdés a) pontjával összefüggésben meghozott döntése jogszerű, mert a felperes a fellebbezési eljárásban a hiánypótlásra felhívást követően sem igazolta, hogy a kérelem benyújtását megelőző három évben a 270 napot meghaladó külföldi tartózkodásának indokolt üzleti, illetőleg méltányolható egészségügyi oka volt, és az ezzel összefüggésben becsatolt orvosi igazolások ennek megállapítására nem voltak elegendőek.
- [4] A Harmtv. 33. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt megélhetés biztosítottságával összefüggésben leszögezte, hogy e körben a felperes pénzintézetnél meglévő megtakarításait, a rendelkezésre álló vagyonát és a kereső tevékenységből származó jövedelmét egyaránt figyelembe vette, de a rendelkezésre álló dokumentumok nem voltak alkalmasak annak megállapítására, hogy a magyarországi létfenntartásáról határozatlan ideig megfelelően tud gondoskodni. Kifejtette, hogy ezzel összefüggésben nemcsak a megélhetést, hanem azt is igazolni kellett volna, hogy megalapozott anyagi háttérrel rendelkezik. E körben hivatkozott a Kúria Kfv.II.37.520/2013/4. és a Kfv.II.37.237/2015/5. számú döntésében foglaltakra is.
- [5] Az egészségügyi ellátás fedezetének körében az elsőfokú hatóság döntését megváltoztatva kifejtette, hogy a felperes a gazdasági társaság ügyvezetőjeként jövedelemcélú tartózkodási engedéllyel rendelkezik, melyre figyelemmel a hatályos magyar jogszabályok értelmében az ebből származó jövedelme után fizetett járulék az egészségügyi ellátásra való jogosultságának alapját képezi, ezért ezen ellátása az elsőfokú döntésben foglaltakkal ellentétben biztosított.
- [6] A Harmtv. 35. § (1a) bekezdéssel összefüggésben kiemelte, hogy megállapításra került, miszerint a felperes több ingatlan felett rendelkezik tulajdonjoggal, amely ingatlanok közül az egyiket bérlet útján is hasznosítja, valamint saját céggel rendelkezik, amelyben ő maga és egy magyar állampolgár kerül foglalkoztatásra, ugyanakkor a kereső tevékenység önmagában nem minősül kiemelkedő gazdasági érdeknek. Hangsúlyozta, hogy a minimálbért meghaladó havi jövedelemmel való rendelkezés önmagában nem valósít meg olyan gazdasági tevékenységet, amely a Magyarország gazdasági érdekének fennállását alátámasztaná figyelemmel arra is, hogy a felperes elsősorban külföldi üzleti kapcsolatokkal és partnerekkel rendelkezik, amelyek nem Magyarországhoz kötöttek.
- [7] A Magyarországon töltött idő önmagában nem igazolja, hogy a felperes a magyar társadalomba kíván integrálódni, és nem állapítható meg az sem, hogy a felperesnek több magyar állampolgár barátja, ismerőse van. Mindezeket kétségesse teszi az a körülmény is, hogy a felperes a vizsgált időszakban több mint 900 napot töltött külföldön. Leszögezte, hogy a rendelkezésre álló körülmények alapján az elsőfokú hatóság helyesen döntött arról, hogy a felperes magyarországi tartózkodása Magyarország érdekeivel nem áll összhangban, nem igazolta gazdasági, tudományos, kulturális vagy sportérdek fennállását, sem pedig nagymértékű társadalmi integrációját.

A kereseti kérelem és a védírat

- [8] A felperes keresetében elsődlegesen az alperes határozatának megváltoztatását, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Állította, hogy alperes határozata sérti az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a

továbbiakban: Ákr.) 81. § (1) bekezdését, mert a tényállást valótlanul és iratellenesen állapította meg, a tényállás alapjául szolgáló bizonyítékokat nem vette figyelembe, azok benyújtását határozatában letagadta, az okiratok tartalmát a felvett tényálláshoz képest megváltoztatta, bizonyítékokat elveszített, illetőleg megsemmisített és mérlegelése megalapozatlan. Kifogásolta, hogy az elsőfokú eljárás során a felvett helyszíni szemle jegyzőkönyv tartalmától eltérően az elsőfokú hatóság részéről csak egyetlen személy volt jelen és a szemle lefolytatására nem teljes körűen került sor.

- [9] Hangsúlyozta, hogy a másodfokú döntés indokolásában kifejtettekkel szemben a fellebbezési eljárásban jövedelmi viszonyai igazolására további számlakivonatokat csatolt, amelyeket az alperes ennek ellenére nem értékelt és nem vett figyelembe. Az alperes eljárása ezért vele szemben szakszerűtlen, tisztességtelen és visszaélészerű volt. A rendelkezésre álló bizonyítékokat az alperes nem megfelelően értékelte, mivel nem vette figyelembe, hogy összesen hozzávetőlegesen 87.192.000 forint összegű ingatlanvagyonnal rendelkezik, jelentős banki megtakarítása van, ingatlan bérbeadásából is jövedelme származik és tévesen értékelte gazdasági társasága, a **P.B.S. Kft.** (a továbbiakban: P.B.S. Kft.) működését is. E körben utalt arra, hogy a gazdasági társasága hét éve folyamatosan működik, amely után rendszeresen adót fizet, és egy magyar munkavállalót is foglalkoztat. Arra is hivatkozott, hogy a ... utcai ingatlana megvásárlását követően azt saját költségén átalakította és berendezte, ezzel segítséget nyújtott ... pékségének az elindításához, akinek nem volt forrása a vállalkozásához szükséges gépek, berendezések megvásárlására. Hangsúlyozta, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a megélhetése biztosított.
- [10] Az alperes védiratában a határozatában foglalt indokait fenntartva a felperes keresetének elutasítását kérte. Kiemelte, hogy a felperes által kifogásolt eljárási cselekmények a másodfokú eljárásban megismétlésre kerültek, így az ezzel összefüggő felperesi sérelem nem megalapozott. A felperes által előadottakkal szemben a nemzeti letelepedési engedélykérelem körében az annak teljesítéséhez szükséges valamennyi feltételt eljárása során részletesen megvizsgálta, és a mérlegelés körében meghozott döntése megalapozott.

Az elsőfokú ítélet

- [11] A bíróság jogerős ítéletében a felperes keresetét elutasította. Indokolásában a felperes által előterjesztett eljárási szabálysértéssel összefüggésben a Kúria Közigazgatási Kollégiumának a közigazgatási szervek határozatai felülvizsgálatának egyes kérdéseiről szóló 1/2011. (V. 9.) KK véleményében (a továbbiakban: 1/2011. KK vélemény) foglaltakra utalva kifejtette, hogy a határozat hatályon kívül helyezésére csak akkor kerülhet sor, ha az eljárási jogszabálysértés a döntés érdemére is kihatott. Leszögezte, hogy a felperes által sérelmezett helyszíni szemlét a másodfokú eljárás során a hatóság ismételt elvégezte, ezért e körben az ügy érdemi eldöntésére kiható eljárási szabálysértés nem volt megállapítható. A felperes által benyújtott iratokkal összefüggésben vizsgálta, hogy a letelepedési engedély egyes részfeltételei körében a fellebbezési eljárás során csatolt okiratok értékelésének hiánya az adott rész döntés érdemére kihatott-e. Hangsúlyozta, hogy bármelyik feltétel jogszerű megállapítása esetén a kérelem elutasítása jogszerűnek tekintendő.
- [12] A 270 napot meghaladó külföldi tartózkodással összefüggésben a Harmtv. 35. § (3) bekezdésében foglaltakra utalva kifejtette, hogy a felperes által csatolt és az alperes által az eljárásban nem értékelt iratok alkalmasak lehetnek arra, hogy a külföldi tartózkodás igazolására szolgáljanak.
- [13] A megélhetéssel kapcsolatban kiemelte, hogy a fellebbezési eljárásban csatolt okiratokat az alperes ugyan nem értékelt, de azok a megélhetés körében értékelt körülményeket érdemben nem befolyásolták, mivel az alperes a jövedelem vizsgálatánál a felperes bérjövödelmét és az ingatlan bérbeadásából származó jövedelmét egyaránt figyelembe vette. A felperes által utóbb csatolt számlakivonatokat, amelyek 2019. január-augusztus hónapra vonatkoznak, nem voltak alkalmasak a - Vhr. 95. § (4) bekezdésében foglalt - kérelem benyújtását megelőző évben elért jövedelem havi

átlag, illetve a kérelem előterjesztését közvetlenül megelőző 3 hónap havi átlagjövedelmének megállapítására, ezért azok a jövedelem számításánál nem is kerülhettek figyelembevételre. Kifejtette, hogy az alperes a felperes jövedelmének számítását helyesen végezte el, és indokoltan mellőzte a P.B.S. Kft. tulajdonában álló ingatlan bérbeadásából származó jövedelem értékelését, mivel az nem a felperes, hanem a Kft. bevételének tekintendő.

- [14] A megélhetés körében kifejtettekkel összefüggésben az elutasítás indokait vizsgálva a Kfv.II.37.237/2015/5. számú kúriai döntésre utalva hangsúlyozta, hogy a letelepedési kérelmet előterjesztőnek stabil anyagi háttérrel kell rendelkeznie, amely egyfelől a folyamatos, mindennapi kiadásokat fedező teljes körű bevételt, másfelől többnyire a vagyontárgyakban is megjelenő biztonsági tartalékot jelent. Miután a felperes kiugróan magas vagyonnal, illetve a folyamatos megélhetést tartósan biztosító jövedelemmel nem rendelkezik, így az alperes mérlegelése körében meghozott döntésének okszerűtlensége, ellentmondásos volta nem állapítható meg, ezért az nem jogszabálysértő.
- [15] Leszögezte, hogy a fellebbezési eljárás során csatolt iratok a felperes letelepedésének Magyarország érdekével összhangban állásával kapcsolatos információt nem tartalmaztak, ezért e körben alperes a rendelkezésre álló bizonyítékokat teljes körűen értékelte. A Harmtv. 35. § (1a) bekezdésében és a Vhr. 103. § (6) bekezdésében foglaltakat felhívva a felperes letelepedésének Magyarország érdekével összhangban állásával kapcsolatban tett alperesi megállapításokat jogszerűnek tekintette. Kiemelte, hogy a felperes tudományos, kulturális vagy sportérdekekre nem hivatkozott, kérelmét elsősorban gazdasági érdekekre alapította, mellyel összefüggésben az alperes a rendelkezésre álló tényeket és körülményeket helytállóan értékelve hozta meg döntését. A Kúria Kfv.II.38.239/2018/7. számú döntése nyomán utalt arra, hogy a kérelemre indult eljárásban a felperest terhelte mindazon bizonyítékok rendelkezésre bocsátása, amelyek a kérelmét megalapozzák és kellően alátámasztják. Mindezek alapján leszögezte, hogy az alperesi határozat érdemben jogszerű és az ügy érdemi elbírálására kiható eljárási szabálysértést sem történt.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [16] A felperes a felülvizsgálati kérelmében az elsőfokú ítélet és alperes határozatának elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte. Eljárási szabálysértésként arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyaláson kívül meghozott ítélete indokolásában nem adott számot arról, hogy a korábban személyes megjelenési kötelezettséggel idézett és igazoltan távol maradt felperes személyes meghallgatását akár e-meghallgatás útján miért nem foganatosította, azt utóbb miért nem tartotta indokoltnak. E körben hivatkozott a Kúria Kfv.39.010/2012/7. számú ítéletében foglaltakra is.
- [17] A keresettel egyezően változatlanul hivatkozott arra, hogy a hatóság az eljárása során a tényállás tisztázási kötelezettségének teljes körűen nem tett eleget, az elsőfokú bíróság pedig az általa megjelölt eljárási jogszabálysértéseket tévesen és hiányosan értékelte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes hatósági eljáráshoz való joga sérült, amikor a hatóság az elektronikusan benyújtott keresetlevelét egyáltalán nem terjesztette fel a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak, illetőleg semmilyen jogi következtetést nem vont le azon eljárási jogsértés körében, hogy az alperes a 2019. szeptember 3. napján érkeztetett hiánypótlásra vonatkozó teljes iratanyagot elvesztette, annak a felperes általi benyújtását letagadta, és azzal az indokkal hozta meg a másodfokú döntését, hogy a felperes a hiánypótlást elmulasztotta benyújtani.
- [18] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat egyoldalúan értékelte, és a feltárt tényállásból megalapozatlan és jogszabályellenes következtetést vont le, mellyel megsértette a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdésében, és az Ákr. 81. § (1) bekezdésében foglaltakat. Hangsúlyozta, hogy a fellebbezési eljárás során

hiánypótlásra csatolt okiratok értékelésének elmulasztása az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértésnek minősül, mivel annak értékelését nem a bíróságnak, hanem az alperesnek kellett volna elvégeznie. Kiemelte, hogy az alperes, valamint az elsőfokú bíróság mérlegelése a megélhetéssel összefüggésben a megtakarítása körében egyaránt jogszerűtlen, mivel jogvita kizárólag a jövedelemszámítás körében merült fel, míg okirattal igazoltan és az alperes által sem vitatottan mintegy 87 millió forint értékű ingatlanvagyonnal és 7 millió forint bankszámlán elhelyezett megtakarítással rendelkezik.

- [19] Kiemelte, hogy a hibás eljárási cselekmények a hatóság részéről a sorozatos és visszaélészerű joggyakorlást támasztották alá, melyek közül a négy legsúlyosabb: a valótlan tartalmú jegyzőkönyv, a hiánypótlás keretében érkeztetett iratok elvesztése, az elektronikusan benyújtott keresetlevél továbbításának elmulasztása és a 14 hónapig tartó közigazgatási eljárás. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság e körben a tényállást nem tisztázta, és miután a felperes személyes meghallgatásáról döntött, nem rekeszthette volna be a tárgyalást az első kitűzött, de beállított tárgyalás megtartása nélkül. E körben hivatkozott a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Veir.) 28. § (1) bekezdésében foglaltakra is.
- [20] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [21] A felperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint nem alapos.
- [22] A Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül.
- [23] A Kúria elsődlegesen utal arra, hogy a felülvizsgálati kérelmet a felperes által előterjesztett eljárásjogi kifogásra tekintettel fogadta be, amellyel összefüggésben azt vizsgálta, hogy a felperes által megjelölt eljárási szabálysértés a Kp., valamint a Veir. eljárási rendelkezései alapján megvalósult-e, és erre figyelemmel a tisztességes eljárás és a hatékony jogorvoslat követelménye a veszélyhelyzet ideje alatt lefolytatott elsőfokú bírósági eljárás során teljesült-e.
- [24] A rendelkezésre álló peradatok alapján a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság 2020. február 10. napján idézte a felperest a per első tárgyalására, azonban személy szerinti idézésére - a peres fél első tárgyalásra, és nem a személyes megjelenési kötelezettségre vonatkozó idézési nyomtatvány kibocsátásával - arra figyelemmel került sor, hogy ezen időpontban még nem jogi képviselővel járt el. A felperes ezt követően csatolta elektronikus úton a jogi képviselő részére adott meghatalmazását, majd az első tárgyalás megtartását megelőző napon, 2020. március 12. napján érkezett beadványában jelezte, hogy a tárgyaláson az időközben elrendelt veszélyhelyzetre figyelemmel megjelenni nem tud, mivel külföldről a Magyarországra történő repülése akadályba ütközik és a tárgyalás elhalasztását kérte. Ezt követően az elsőfokú bíróság a tárgyalás beállításáról rendelkezett.
- [25] Az elsőfokú bíróság a per iratainak a Fővárosi Törvényszékre történő migrálását követően 2020. április 22. napján kelt 3. sorszámú végzésével - a Veir. rendelkezéseire figyelemmel - értesítette a peres feleket a per tárgyaláson kívüli elbírálásáról és őket nyilatkozattételre hívta fel. A felperes a 2020. május 5. napján kelt beadványában a tanúk meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványától elállt, és előadta, hogy az írásban kifejtetteket fenntartva egyebet nyilatkozni nem kíván. Az elsőfokú bíróság 2020. május 8. napján kelt 5. sorszám alatti végzésében figyelmeztette a feleket a tárgyalás berekesztésére és további nyilatkozattételre 15 napot biztosított. A felperes a felhívásra 2020. május 28-án elektronikus úton előkészítő iratot terjesztett elő, az elsőfokú bíróság pedig ezt követően hozta meg tárgyaláson kívül az ítéletét.
- [26] A Kúria a fenti periratok alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a felperes felülvizsgálati érvelésével szemben a Kp. és a Veir. rendelkezéseit nem sértette meg. Az elsőfokú bíróság a per első

tárgyalására a felperest nem személyes megjelenési kötelezettséggel idézte, ezért a meghallgatása mellőzéséről indokolásában nem kellett számot adnia. A Kúria ezzel összefüggésben arra is utal, hogy a felperes írásban maga is akként nyilatkozott, hogy egyebet előadni az írásban előadottakon kívül nem kíván. A veszélyhelyzet miatti tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a Veir. 41. § (1), (3)-(5) bekezdéseiben foglaltak figyelembevételével az elsőfokú bíróság a peres feleket figyelmeztette a tárgyalás berekesztésére, és a nyilatkozat megtételére megfelelő határidőt biztosított. Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a felperes eljárási jogai az elsőfokú bíróság veszélyhelyzet ideje alatt megtett intézkedéseivel és meghozott döntésével nem sérültek, az e körben tett hivatkozásai megalapozatlanok.

- [27] A felperes a felülvizsgálati kérelmében az elsőfokú bíróság ítéletét azért is sérelmezte, mert álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az alperes által a tényállás feltárása, bizonyítékok értékelése, a valótlan tartalmú helyszíni szemle jegyzőkönyv, a fellebbezési eljárás során csatolt okiratok, az eljárás elhúzódása és a keresetlevél továbbítása körében részletezett súlyos eljárási szabálysértéseit nem megfelelően értékelte, ezáltal a Pp. 279. § (1) bekezdését megsértette.
- [28] A Kúria mindenek előtt rámutat arra, hogy a közigazgatási perben az elsőfokú bíróságnak a Kp. 6. § szem előtt tartásával a Kp. 78. § (1)-(2) bekezdésére tekintettel elsősorban a bizonyítékokat egyenként és összességükben, a megelőző eljárásban megállapított tényállással összevetve kellett értékelnie és nem a Pp. 279. (1) bekezdés szerint kellett eljárnia.
- [29] A felperes arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság tévesen döntött alperes határozatának jogszerűségéről a megélhetés, valamint a letelepedése Magyarország érdekével való összhangja körében, mert az alperes e körben a tényállást nem tisztázta teljes körűen, illetőleg a rendelkezésre álló bizonyítékokat tévesen értékelte és a mérlegelése is jogszabálysértő.
- [30] A Kúria ezzel összefüggésben utal a Kfv.II.37.237/2015/5. számú ítéletében kifejtettekre, amely szerint a letelepedési engedély a harmadik országbeli állampolgár által megszerezhető tartózkodási engedélyek közül a legmagasabb szintű, egyben azoktól minőségét illetően is eltérő megítélés alá esik. A letelepedési kérelmet előterjesztő személyeknek stabil anyagi háttérrel kell rendelkezniük, amely egyfelől folyamatos, a mindennapi kiadásokat teljes körűen fedező bevételt, másfelől többnyire vagyon (készpénz, ingó, ingatlan) tárgyakban megjelenő biztonsági tartalékot jelent.
- [31] Az elsőfokú bíróság a megélhetéssel összefüggésben a másodfokú hatóság által értékelni elmulasztott, de a felperes által határidőben csatolt bankszámlakivonatok figyelembevételével is arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperes mérlegelése okszerű. Kifejtette, hogy a felperes által a fellebbezési eljárás során csatolt számlakivonatokat, mivel azok későbbi időszakra vonatkoztak, a jövedelem számításánál eleve nem kerülhettek figyelembevételre, az alperes azonban a felperes jövedelmét és a vagyonára, megtakarítására vonatkozó okiratokat helytállóan mérlegelte és vette figyelembe.
- [32] A Kúria ezzel összefüggésben elsődlegesen arra mutat rá, hogy ha a hatósági eljárásban - mulasztás miatt - a hatóság nem értékeli a felperes által csatolt bizonyítékokat, akkor a bíróság csak abban az esetben végezheti el az értékelést ha a hatósági mulasztás nem veszélyeztette a tisztességes hatósági ügyintézés megtörténtét. Jelen ügyben a bíróság átvette a hatóság feladatát és maga értékelte a megélhetés körében csatolt bizonyítékok összességét, azonban értékelése során hibákat vétett. Megállapította a Kúria, hogy a felperes esetében a rendelkezésre álló okiratok, dokumentumok az átlagjövedelemnél magasabb összegű havi rendszeres jövedelmet igazolnak, amely egyrészt a felperes gazdasági társaságnál fennálló jogviszonya alapján járó, másrészt a saját tulajdonú ingatlan bérbeadásából származó jövedelemből áll. Megállapítható volt az is, hogy a felperes két ingatlan tulajdonjogával is rendelkezik. Ezen túlmenően a felperesnek az euró, valamint a forint számláján nagyobb - hozzávetőleg 7 millió forint - összegű megtakarítása van. Az elsőfokú bíróság megállapításával szemben az utóbb csatolt számlakivonatokat nem teljesen irreleváns bizonyítékok, mert annak megállapítására alkalmasak, hogy azt igazolják, miszerint a felperes a megtakarítását időközben sem élte fel, ezen összeg az azóta eltelt időszakban is a rendelkezésére áll, illetőleg a

jövedelme a kérelem benyújtását követő időszakban sem csökkent. Mindezen körülmények figyelembevételével a bíróság a felperes pénzintézetnél lévő megtakarításait, az ingatlan vagyontárgyait és a kereső tevékenységből származó jövedelmét hiányosan értékelte, e megélhetés körében tett hatósági és bírósági megállapítások megalapozatlanok, nem kellően indokoltak. Figyelemmel azonban arra, hogy a nemzeti letelepedési engedély iránti kérelem teljesítéséhez szükséges további konjunktív feltétel hiányzott, a Kúria e kérdésnek nem tulajdonított döntő jelentőséget.

- [33] A Kúria megállapította ugyanis, hogy az elsőfokú bíróság a Magyarország érdekeivel összhangban álló letelepedés vizsgálata körében az alperes döntésének jogszerűségével összefüggésben helyes álláspontra helyezkedett. A Harmtv. 35. § (1a) bekezdése értelmében a nemzeti letelepedési engedélyt a harmadik országbeli állampolgár akkor kaphat, ha letelepedése Magyarország érdekeivel összhangban áll. A Vhr. 103. § (6) bekezdése szerint Magyarország érdekének tekinthető különösen Magyarország gazdasági, tudományos, kulturális és sport érdekének fennállása, valamint a harmadik országbeli állampolgár nagymértékű társadalmi integrációja. Hangsúlyozza a Kúria, hogy e követelmény nem hatósági tájékoztatáson alapul, hanem az idézett jogszabályi rendelkezésből fakad, amely miatt e feltételről a felperesnek tudnia kellett a kérelem előterjesztésekor, s külön hatósági felhívás nélkül kell igazolnia az e feltételnek való megfelelést.
- [34] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy alperes a felperes által előadottakat és az erre vonatkozóan csatolt bizonyítékait helytállóan értékelte. Helyesen utalt arra, hogy a felperes a fellebbezési eljárás során nem csatolt olyan dokumentumot, amelyet az alperesnek - bár elmulasztotta - az eljárása során e körben értékelnie kellett volna, másrészt az általa előadott körülmények és az általa csatolt okiratok a letelepedése Magyarország érdekével való összhangjára vonatkozó érdekeket megfelelően nem igazolták.
- [35] Az elsőfokú bíróság helytállóan utalt a Kúria Kfv.II.38.239/2018/7. sorszámú végzésében foglaltakra is. A végzése [27] bekezdésében kifejezetten rámutatott arra, hogy az eljáró hatóságok tényállás-tisztázási kötelezettsége nem jelent parttalan kutakodási kötelezettséget, a közigazgatási szervnek kizárólag a döntéshozatalhoz szükséges tényállást kell feltárnia és megállapítani, azaz jogilag releváns tényállási elemeket kell felderítenie, amelyek alapján az ügy érdemben elbírálható. A döntése [28] pontjában leszögezte, hogy az ügyfélnek kell előadnia és bizonyítania, igazolnia többek között azt, hogy letelepedése Magyarország érdekével összhangban áll. Ha ennek ellenére nem, vagy nem megfelelően szolgáltat adatot, a kérelmét nem indokolja meg megfelelően, a jogszabályi feltételek fennállását nem igazolja, akkor a hatóság a kapott információk alapján fog dönteni, a bizonytalanság következményeit az ügyfélnek kell viselnie.
- [36] A Kúria Kfv.II.38.189/2018/7. számú ítélete [14] pontjában részletesen kifejtette, hogy a kérelmezőnek a Vhr. 103. § (6) bekezdésében felsoroltakhoz hasonló, ahhoz mérhető okokat kell megjelölnie és igazolnia az eljárásban. A hatóság kizárólag azt vizsgálja, amit a kérelmező a kérelmében megjelöl, a hatóságot a tényállás tisztázási kötelezettség is csak ebben a körben terheli. Nem hárítható sem a bizonyítási kötelezettség, sem a hiánypótlási felhívás kötelezettsége a magyarországi érdeke tekintetében az idegenrendészeti hatóságra, a kérelemre indult eljárásban ugyanis a felperesnek kellett volna bizonyítania, hogy a jogszabály által előírt feltételeknek megfelel. Ezen jogszabályhelyi előírások nem az idegenrendészeti hatóságok feladatává teszik a felperes által a kérelme teljesíthetősége érdekében megfelelően és elfogadható módon nem igazolt tény közigazgatási eljárás során történő igazolását, bizonyítását. Az idegenrendészeti hatóságokat mindösszesen a kérelemben megjelöltek körében terheli a tényállás tisztázási és a hiánypótlási felhívás kötelezettsége.
- [37] A Kúria a jelen ügyben megállapította, hogy a felperes kérelmében elsődlegesen gazdasági érdekre hivatkozott. Részletes családi, és széles körű baráti kapcsolatot, a magyar társadalomba való nagymértékű integrálódását alátámasztó körülményeket sem kérelmében, sem a másodfokú eljárásban nem jelölt meg. E körben pedig az alperes helytállóan állapította meg, hogy

Magyarország területén gazdasági társaság alapítása, illetve vállalkozás folytatása és ezzel összefüggésben önmagában az adókötelezettség teljesítése a feltételeket nem teljesíti. A felperesnek kellett volna igazolnia erre vonatkozó bizonyítékok csatolásával olyan - a Vhr. 103. § (6) bekezdésében felsorolt, vagy ahhoz hasonló társadalmi érdeket, illetőleg a társadalomba való nagy mértékű integrálódását, amely e feltétel teljesülését alátámasztja. Minderre figyelemmel az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy alperes e körben a döntését a tényállás teljes körű tisztázását követően jogszerűen hozta meg.

- [38] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy 270 napot meghaladó összidőtartamú külföldi tartózkodás körében a fellebbezési eljárás során a felperes olyan dokumentumokat csatolt, amelyek a Magyarországról való távollétének méltányolható egészségügyi indokát adják, ugyanakkor ezt az alperes az eljárása során nem értékelte. Ezen eljárási hiba sem eredményezhette a hatósági döntés megsemmisítését és új eljárás lefolytatásának elrendelését, mivel a Magyarország érdekeivel összhangban álló tartózkodás feltétele nem teljesült.
- [39] A felperes a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul érvelt azzal, hogy az elsőfokú eljárásban készült helyszíni ellenőrzési jegyzőkönyv (a hatóság részéről eljáró személyeket érintő) valótlan tartalma az ügy érdemére kiható szabálysértésnek minősül. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes a helyszíni szemle fellebbezési eljárás során történő megismétlésével az elsőfokú eljárási cselekmény hiányosságát kiküszöbölte. Az eljárási határidő elhúzódása, mint eljárási szabálysértés, illetőleg a felperesnek a keresetlevél elektronikus úton történő benyújtásával összefüggésben az alperes által tett intézkedések (tájékoztatás) az ügy érdemi elbírálására nem hatottak ki, ezért ez okokból az alperes határozatának megsemmisítése szintén nem volt indokolt. A Harmtv. letelepedési engedély megadására vonatkozó rendelkezésben szereplő valamely feltétel hiánya a kérelem elutasítását eredményezi. Miután a felperes kérelme a Harmtv. 35. § (1a) bekezdésében és a Vhr. 103. §-ában foglaltaknak nem felelt meg, a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan döntött a felperes keresetének elutasításáról, mert ezen feltétel nem teljesítése önmagában kizárta a letelepedési engedély megadását.
- [40] Mindezekre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 121. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [41] *A nemzeti letelepedési engedély iránt kérelemre indult eljárásban a kérelmezőt terheli a bizonyítási kötelezettség arra vonatkozóan, hogy a törvényben foglalt valamennyi feltételnek teljes körűen megfelel.*
- [42] *Amennyiben a felperes által előadott körülmények és a rendelkezésre bocsátott okiratok nem támasztják alá, hogy a felperes letelepedése Magyarország érdekében összhangban áll, a kérelem elutasítására jogszerűen kerül sor.*

Záró rész

- [43] Az alperes a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése szerint a költségét költségjegyzéken a felülvizsgálati eljárásban nem számította fel, ezért a költségre vonatkozó rendelkezést a Kúria mellőzte.
- [44] A sikertelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerinti felülvizsgálati illeték viselésére köteles a Pp. 102. § (1) bekezdése és a polgári és közigazgatási eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2021. január 20.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Szilas Judit s.k. előadó bíró, Dr. Bögös Fruzsina s.k. bíró